

Pace care întrece orice înțelegere

din "Tu poți avea o viață fericită"

Elmo Clair Hadley

© SoundWords, Online începând de la: 22.12.2021, Actualizat: 22.12.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Filipeni 4.7

Filipeni 4.7: Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, va păzi inimile voastre și gândurile voastre în Hristos Isus.

Pace garantată

Cine nu dorește o astfel de experiență: inimile și sufletele noastre pline de pacea desăvârșită a lui Dumnezeu Însuși? Dar de ce să o dorim, dacă o putem avea? Ea este prezentă pentru fiecare copil al lui Dumnezeu, care și-o dorește atât de mult, încât el îndeplinește de bună voie condițiile pentru ea.

Creatorul nostru este singurul care înțelege pe deplin mecanismele sufletului nostru și toate sentimentele care se află în inimile noastre. Unii dintre noi au mai mult echilibru emoțional decât alții și nu oscilează atât de mult și atât de des între extreme. Dar cât de puțini sunt cei care știu cu adevărat ceva despre această pace desăvârșită, atât de necesară pentru adevărata fericire. Indiferent cât de rar sau de des am experimentat această dulce pace, ne-o dorim mai mult.

Dacă ne este foame și nu mâncăm mâncarea pe care Dumnezeu ne-a pregătit-o pentru a ne liniști foamea, nu putem da vina pe alții dacă murim de foame. Nici nu putem da vina pe alții dacă suntem nefericiți și nu profităm de oferta lui Dumnezeu pentru fericirea noastră. Toată vina este a noastră. Este important să ne confruntăm cu această problemă, altfel nu vom folosi niciodată măsurile prevăzute de Dumnezeu.

În Isaia 26.3 citim despre prima Lui prevedere, care este încrederea: „Tu vei păzi în pace desăvârșită mintea care se sprijină pe Tine, pentru că se încrede în Tine”. În Filipeni 4.6,7 le găsim pe celelalte două - rugăciunea și mulțumirea: „Nu vă îngrijați de nimic, ci, în orice, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire; și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, va păzi inimile voastre și gândurile voastre în Hristos Isus.”

Aceste trei lucruri - încredere, rugăciune și mulțumire - nu pot da pace în inimă și în suflet decât celor care au deplina siguranță a răscumpărării. Mulți au siguranța iertării păcatelor; ei știu că sunt mântuiți și nu au nicio îndoială cu privire la siguranța lor veșnică prin lucrarea terminată a lui Hristos. Cu toate acestea, ei sunt adesea nefericiți pentru că nu au pacea pe care și-o doresc și pe care Dumnezeu o dorește pentru ei. Ei neglijează aceste trei mijloace simple.

Încredere în Dumnezeu

Ce ne împiedică să ne încredem în Dumnezeu? Pentru a ne încrede în El, trebuie mai întâi să ne predăm Lui. Nici un copil nu poate avea încredere în tatăl său în timp ce se răzvrătește cu bună știință împotriva lui. În același mod, nimeni nu se poate încrede în Dumnezeu în timp ce umblă în neascultare. Știm că El nu ne va ajuta cu nimic care este contrar Cuvântului Său.

Eșecul nostru în a crede că calea lui Dumnezeu este întotdeauna cea mai bună face dificilă predarea noastră completă Lui și încrederea din toată inima în El. Prin neîncredere apare lipsa de încredere. Lipsa de încredere dă naștere la neliniște și tristețe.

Când satan a convins-o pe Eva să creadă că Dumnezeu îi ascunde ceva bun, ea a început să nu aibă încredere în Dumnezeu. El (Dumnezeu) îi spusese lui Adam că, dacă vor mânca din fructul interzis, vor muri (Geneza 2.17). Dar Eva s-a uitat la pomul interzis și a decis că pomul „era bun de mâncat și că era plăcut pentru ochi și că pomul era de dorit ca să dea inteligență” (Geneza 3.6). Ea s-a bazat pe propria judecată, în loc să se supună lui Dumnezeu. În ce tristețe s-a scufundat ea însăși!

Astăzi, aceasta este încă principala cauză a tuturor tristeților din lume. Ține bine minte acest lucru: dacă vrem fericire și pace, trebuie să încetăm să credem că știm mai bine decât Dumnezeu ce ne va face fericiți. Trebuie să fim dispuși să ne supunem Lui și să Îl lăsăm să facă ce vrea cu noi. Iubirea Sa nemărginită și cunoașterea Sa infinită ne asigură că El știe ce este cel mai bine pentru noi. Puterea Sa infinită garantează capacitatea Sa de a face ca acest lucru să aibă loc.

Nu ne putem lăsa gândurile să se rătăcească; trebuie să le ținem concentrate asupra Lui. Isaia 26.3 ne spune că Domnul ne va păstra în pace desăvârșită dacă ne orientăm gândurile spre El și ne încredem în El. De ce să ne lăsăm gândurile să se dezlănțuie prin neliniștea temută? Domnul are toate lucrurile sub control. El este, la urma urmei, Cel care este mai presus de toate și care poate schimba toate lucrurile; și El vrea să facă ceea ce este mai bine pentru noi. Dacă avem încredere deplină în El și ne păstrăm gândurile concentrate asupra Lui, vom avea pace în inimă și în suflet.

Observă cât de des vorbea David în Psalmi despre grija lui Dumnezeu pentru el, atunci când era abătut și doborât de teamă. El fusese învățat de Dumnezeu să facă acest lucru și trebuia să scrie aceste experiențe pentru încurajarea noastră. De exemplu, când era deprimat și fricos, a scris:

- **Psalmul 42.11:** Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și de ce ești frământat înăuntrul meu? Pune-ți speranța în Dumnezeu, pentru că iarăși Îl voi lăuda. El este mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.
- **Psalmul 116.6.7:** Domnul păzește pe cei simpli; eram doborât și El m-a salvat. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, pentru că Domnul ți-a făcut bine!
- **Psalmul 27.1,3,5:** Domnul este lumina mea și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este tăria vieții mele: de cine să-mi fie frică? ... Chiar dacă o oștire ar tăbări împotriva mea, inima mea nu se va teme ... Pentru că, în ziua cea rea, El mă va ascunde în coliba Sa.
- **Psalmul 56.3,4:** În ziua în care mă voi teme, mă voi încrede în Tine. În Dumnezeu voi lăuda Cuvântul Său; în Dumnezeu mă încred: nu mă voi teme; ce-mi poate face carnea?

Niciodată nu putem face ceva fals dacă urmăm metoda simplă a lui David de a ne încuraja sufletele. Nu este doar corect din punct de vedere psihologic, ci și sănătos din punct de vedere spiritual. Trebuie să învățăm aceste versete și să le repetăm ori de câte ori ne simțim deprimați, neliniștiți sau descurajați. Acest lucru va face minuni pentru noi, așa cum a făcut pentru David și mulți alții care i-au urmat exemplul. Ne va ajuta să ne fixăm gândurile asupra Domnului, în loc să ne concentrăm asupra sentimentelor și împrejurărilor noastre.

Instituirea rugăciunii

Rugăciunea este o instituire minunată a lui Dumnezeu pentru a ne ușura poverile, tensiunile și temerile și pentru a ne readuce pacea în inimile și sufletele noastre. Valoarea rugăciunii ca factor vital pentru o viață de pace și fericire nu poate fi niciodată supraestimată (vezi Filipeni 4.6,7).

Când vorbim despre relația dintre rugăciune și fericire, nu vorbim despre câteva minute petrecute în fiecare zi repetând o cerere de tip formal. Rugăciunea scripturală înseamnă să ne vărsăm inimile înaintea lui Dumnezeu, cu o încredere simplă, copilărească: „Încrede-te în El în toate timpurile, poporule; vărsați-vă inima înaintea Lui: Dumnezeu este adăpostul nostru” (Psalmul 62.8).

Un copil de vârstă școlară vine la tatăl său și îi spune: „Tată, vrei să mă ajuți să rezolv această problemă? Nu o înțeleg.” Din această cerere sinceră și simplă putem învăța șapte pași simpli care determină o rugăciune eficientă:

- Acest copil este conștient că se află în prezența unei alte persoane.
- Această persoană are capacitatea de a rezolva problema.
- Există o relație de care copilul este conștient - el vorbește cu tatăl său.
- El are încredere că tatăl său are un interes personal pentru el și pentru problema sa.
- El recunoaște în mod deschis că are nevoie de ajutor pentru această problemă.
- El explică problema lui cât de bine poate.
- El așteaptă cu încredere că tatăl îi va arăta soluția.

Dacă aplicăm acești șapte pași la viața noastră de rugăciune, ei vor deveni reguli simple pentru o rugăciune eficientă:

- Să ne imaginăm în mintea noastră, atunci când ne rugăm, că ne adresăm unei Persoane care este la fel de prezentă ca orice tată pământesc.
- Gândește-te pentru o clipă la cine este El și gândește-te la puterea Sa infinită, la înțelepciunea și capacitatea Sa de a înțelege și de a ne rezolva problemele.
- Să fim conștienți de relația noastră cu El: El ne-a făcut copiii Săi, El este Tatăl nostru.
- Ca Tatăl nostru, El are un interes foarte personal pentru noi și pentru problemele noastre - mai mult decât ar putea avea vreodată orice tată pământesc. Dacă L-a dat pe Fiul Său iubit să moară pe cruce pentru noi, putem fi siguri că este gata să ne dea tot ce avem nevoie pentru binele nostru.

De multe ori credem că rugăciunile noastre vor fi ascultate doar dacă facem ceva pentru a

merita răspunsul. Pentru că știm în adâncul sufletului nostru că nu am fost credincioși lui Dumnezeu, avem sentimentul că nu am merita ceea ce cerem. De aceea nu avem încredere că El va răspunde. Trebuie să ne schimbăm modul de gândire.

Nu cere niciodată nimic pe baza meritelor personale, ci pur și simplu pe baza relației noastre cu un Tată iubitor care are un interes personal pentru noi. La urma urmei, El ne-a făcut ai Săi prin harul Său. Domnul Isus a spus: „Deci dacă voi, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru care este în ceruri va da lucruri bune celor care Îi cer!” (Matei 7.11).

- Deoarece ne bazăm pe interesul personal al lui Dumnezeu față de noi și nu pe meritele noastre, putem să ne mărturisim înaintea Lui în mod liber neștiința, incapacitatea și chiar eșecurile noastre. Dacă vreo vină ne chinuiește sufletul, ar trebui să l-o mărturisim Lui și să-L lăsăm să ne ușureze povara. El este mai mult decât dispus să ierte, pentru că El a încheiat deja socotelile când L-a dat pe Fiul Său să moară pe cruce pentru noi. Astfel, putem avea încredere atunci când Îi prezentăm problemele noastre (vezi 1 Ioan 1.9).
- Să-l spunem, cât putem de bine, care este problema noastră. Atunci când nu ne înțelegem cu adevărat problemele, ne ajută adesea să le înțelegem mai bine discutându-le cu Tatăl nostru. Simplul act de a expune problemele în cuvinte ne oferă o imagine mai clară asupra lor. De asemenea, faptul că Îi împărtășim această problemă Îi oferă posibilitatea de a ne oferi o imagine mai clară a nevoilor noastre reale. El ne invită să ne aducem cererile înaintea Lui, dar noi nu-l spunem nimic din ceea ce El nu știe deja. Adevărul este că El le cunoaște mai bine decât le vom cunoaște noi vreodată! Prin revărsarea inimilor noastre înaintea Lui, intrăm în contact cu El prin aceasta.
- Așteaptă cu încredere că El ne va da soluția la problemele noastre la momentul potrivit, datorită interesului personal pe care îl are pentru noi. Această atitudine Îi deschide calea pentru ca El să ne conducă spre soluția corectă sau să ne rezolve problemele prin intervenție divină.

Invitația de a aduce cererea noastră înaintea lui Dumnezeu – „în toate... prin rugăciune și cerere” - nu înseamnă neapărat ore întregi petrecute în genunchi rugându-ne în timp ce ne vărsăm inimile înaintea Lui. Deși momentele de liniște sunt importante, nu putem decât să subliniem importanța de a vorbi cu Dumnezeu despre orice în timpul activităților noastre zilnice. La aceasta se referă 1. Tesaloniceni 5.17: „Rugați-vă neîncetat!” și Efeseni 6.18: „Rugați-vă în orice timp”. Vrem să aducem în mod constant totul înaintea Tatălui nostru, în mijlocul rutinei noastre zilnice, și astfel să rămânem în contact cu El, astfel încât pacea Lui să ne poată păstra inimile și gândurile prin Isus Hristos.

Valoarea mulțumirii

Când suntem triști și deprimați, trebuie să încercăm să mulțumim. Atunci când suntem descurajați și simțim nevoia să ne plângem, trebuie să încercăm să lăudăm. Dumnezeu ne spune în Cuvântul Său să facem acest lucru: „Mulțumiți întotdeauna pentru toate lui

Dumnezeu și Tatăl, în Numele Domnului nostru Isus Hristos!". (Efeseni 5.20). Să aflăm cum putem face acest lucru.

Profetul Ieremia era foarte deprimat, enumerând multe lucruri care îl împovărau: „M-a pus să locuiesc în întuneric, ca pe cei morții de demult. M-a îngrădit și nu pot ieși, mi-a îngreunat lanțurile. ... Mi-a îngrădit căile cu pietre cioplite, mi-a strâmbat cărările” (Plângerile lui Ieremia 3.6,7,9). În total, el a enumerat aproximativ trezeci de plângeri cu privire la împrejurările sale teribile și a încheiat cu aceste cuvinte triste: „S-a dus încrederea mea și speranța mea în Domnul” (Plângerile lui Ieremia 3.18). Se simțea ca și cum se scufunda fără speranță sub poverile sale. Dar apoi gândurile sale s-au îndreptat brusc spre Dumnezeu și a adus gânduri complet noi:

„De aceasta îmi amintesc în inima mea, de aceea am speranță: este bunătatea Domnului că nu suntem nimicivi de tot, pentru că îndurărilor Lui nu se sfârșesc. Ele sunt noi în fiecare dimineață; mare este credințioșia Ta! «Domnul este partea mea», zice sufletul meu; de aceea Îl voi aștepta” (Plângerile lui Ieremia 3.21-24). Ce schimbare! Și așa este întotdeauna când ne adresăm lui Dumnezeu în dificultățile noastre. Descoperim că există atât de multe lucruri pentru care putem fi recunoscători față de El.

Ar trebui să mergem la Domnul cu tot necazul nostru și să-I dăm ocazia să ne arate de ce sunt aceste lucruri în viața noastră; dar nu ar trebui să părăsim niciodată prezența Lui fără să-I mulțumim pentru binecuvântările noastre. Acest lucru va transforma cu siguranță lamentările noastre în laude și depresia noastră în bucurie. Pavel nu a făcut nicio greșală când a scris: „Mulțumiți în toate”. El știa ce era necesar pentru a ne înveseli. Cei neconvertiți nu au pe ce să se sprijine în vremuri de necaz. Dar noi îl avem pe Dumnezeul etern, cu resurse inepuizabile, care are un interes personal pentru noi.

Cât de trist este să vedem atât de mulți creștini credincioși derutați și împovărați, care ignoră oferta milostivă: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11.28). Cât de recunoscători ar trebui să fim, știind că El ne va întări dacă venim la El cu toate poverile noastre. Ar trebui chiar să Îi fim recunoscători pentru dificultățile noastre, deoarece ele ne apropie de Hristos și sunt treptele noastre spre un nivel spiritual mai înalt (vezi 2. Corinteni 12.7-10).

Unii dintre noi aduc poverile înaintea Domnului, dar sunt în continuare supraîncărcați de ele, pentru că nu ținem cont de instrucțiunile simple ale Domnului de a fi mulțumitori în toate. Dacă am face acest lucru de fiecare dată când vorbim cu Domnul despre problemele noastre, sufletele noastre ar fi ușurate prin conștientizarea tuturor binecuvântărilor noastre. Rămânem cufundați în gânduri cu privire la problemele noastre, când, în schimb, ar trebui să mergem bucurându-ne pe drumul nostru, pentru că avem un Tată iubitor care nu-și abandonează niciodată copiii. Aducerea de laudă și mulțumirea fac minuni!

Tradus de la: [Friede, der allen Verstand übersteigt](#)

Titlul original: „Peace Assured“, „Trusting God“, „Provision of Prayer“, „Value of Thanksgiving“

Tradus din: *You Can Have a Happy Life*

Sursa: www.stempublishing.com

